

Отъ мъртви трупове не струвамъ хазъ,
Тъй както котка съ мишка — съмъ и азъ.

ГОСПОДЬ.

Добрѣ! да бжде както ти желашъ,
Свали тозъ духъ отъ чисти висини,
Води го, ако ти го овладашъ,
На твоя пжтъ изъ всички глбини.
Ще дойде день, и въ срамъ тогазъ признай:
Добриятъ и въвъ смжтното стрѣмлене
Безгрѣшно правий пжтъ кждѣ е знай.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Така! И дълго тебъ не нужно е търпѣне.
За облога си нѣмамъ азъ съмнѣне,
Постигна ли цѣлта, менъ позволене
Отъ дънь-душа да тържествувамъ дай.
Ще гълта прахъ, и нѣма да роптай,
Катъ лея ми, змията прославѣна.

ГОСПОДЬ.

И тукъ не бива да те утѣсняватъ;
Такива като тебъ не съмъ мразилъ:
Отъ всички духове, що отрицаватъ,
Най-малко този ме е утечилъ.
Човѣшка мощъ се лесно изтощава,
Обиква скоро сладостний покой,
Затуй му давамъ тозъ другаринъ; той
Боде и дѣй и дяволски създава.
А вие, истинскитѣ божи чада,
Отъ жива хубость дишайте наслада!
Животътъ, вѣчно що се ражда, дѣй
Да ви загърне въ радости омайни,